

Człowiek wyprostowany

(22 niedziela zwykła, rok A, Mateusz 16, 21-27)

Tekst tego dnia często był postrzegany jako apologia cierpienia przez chrześcijan. Kilka cytatów, przypadkowych: „Cierpienie jest błogosławieństwem..., jest ono kręgosłupem każdego życia ludzkiego..., to je Chrystus wybrał, aby sprawić nam Zbawienie...”

Ależ nie! Nie miejmy wizji spraw chorobliwej lub masochistycznej! Jezus był człowiekiem wolnym, człowiekiem wyprostowanym, który odważył się na głos wyrazić prawdy swojego Ojca. Z tego względu, przeszkodził możliwym i noria żydowskiemu, którzy robili mniejszy lub większy handel wokół Świątyni. Wiedział zatem, że kontynuując tę drogę, skazuje się na cierpienie i ostatecznie na śmierć. Był to akt celowy, akt miłości i nieskończonej odwagi z Jego strony.

Gdy Jezus oświadcza: „Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie”, nie prosi nas o cierpienie. Po prostu zaprasza nas do doświadczenia autentyczności, do porzucenia tego, o czym mówi „troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo” (Mt 13,22).

Dlatego, że przez odrzucenie pragnienia „zyskania świata całego”, poprzez szukanie tego, co jest prawdziwe, odrzucenia „luźnej prostytucji świadomości”, jak mówi Bossuet, idziemy naprawdę po śladach Chrystusa, jak On, jak człowiek wyprostowany.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna S.